

StíF–H71 37–25 (14–13)

StíF heldur kósina

Í einum dysti, sum var meira linligur enn spennandi, vann StíF tryggan sigur á H71

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Strandingar skuldu sunnudagin royna at halda fast um silvurmerkini, sum teir hava tókst av hava gott tak á síðani vetrarsteðgin. Eisini hóast teir eftir steypafinal-una høvdu eina sokallaða down-periodu, har úrslitini als ikki vóru eftir vild.

Hetta viðførdi, at Kyndil bráðliga var í so nær í stríðnum um heiðursmerkini, men sigurin á VÍF mikudagin tóktist tó at hava givið strandingum ein avgerandi fyrimun.

Fyrstu løtuna av dystinum sunundagin var tó ikki nógv, sum bendi á, at talan var um sama lið, sum júst hevði bast komandi meist- arunum. John Petersen og Sveinbjørn Poulsen vóru ikki tókir til dystin, men ein skuldi kortini roknað við, at H71 ikki á nakran hátt fór at hótta StíF.

Hoyvíkingar vóru tó om-

an á stóran part av fyrra hálvleiki, men seinasta korterið ella so eydnaðist tó heimaliðnum at fáa nøkur mál á rað, soleiðis at teir vunnu seg framum.

Í seinna hálvleiki tóktust strandingar eina mest at hugsa um, at halda fast um leiðsluna, og uttan stórveg- is hóvasták varð hetta eisini gjørt. Seinastu 10 minuttir- nar ella so, øktu teir bráð- liga nógv um munin, so- leiðis at máltalvan hóast alt sýndi ein rættiliga tryggan sigur, tá avtornaði, hóast tað sjáldan vóru nakrar ábendingar um, at so skuldi verða.

Lág ferð

Ein av leikarunum hjá heimaliðnum sunnudagin var Leivur Justinussen, tó at hann ikki fekk tað nógvu tíðina á vøllinum.

Eftir dystin metti hann ikki, at talan var um ein dyst av teimum allar bestu.

– Tað var ikki økur ser- liga høg ferð á dystinum. Mann freistast næstan til at siga, at tað var ein slíkur dystur, sum roknast kann við, tá spælt verður móti einum botnliði.

– Móti endanum av dyst- inum eydnaðiast tó at fáa nakað av ferð á, soleiðis at

sigurin hóast alt gjordist rættiliga tryggur, men nak- að stórspæl var ongan tíð

StíF spílaði seg ongantið út, men teir vunnu tó tryggan sigur móti hoyvíkingum

sigur Leivur, at teir sjálv- andi hava ætlanir um at vinna dystin.

– Tað ætla vit sum so hvørja ferð vit fara á vøllin, hóast tað kanska ikki altíð hevur sæð soleiðis út. Tað er tó aloftast ein spurningur um at seta seg nóg væl upp. Tað sást eisini, tá vit akkurát megnaðu at basa Tjaldri, fyri síðani at vinna á VÍF, so eg vóni, at allir eru púra klárir til dystin móti Kyndli, sigur Leivur Justinussen at enda.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:

StíF: Alexandur Johansen 9, Artur Johansen 9(5), Marius Joensen 6, Jón Ras- mussen 5, Costin Dumitrescu 3, Kristjan Petursson 2, Andre Danielsen 2, Bent Djurhuus 1

H71: Halgír Dahl Olesen 9(1), Agnar Højgaard 4, Johnny Durhuus 3, Eyðun Højgaard 3, Rolf Mouritsen 2, Rene Dahl Olesen 2, Annfinn N. Debess 2
Brotskøst: StíF 5, H71 1
Útvisingar: StíF 1, H71 1
Dómarar úr Stjörnuni: Geir Wardum og Carsten Ander- sen

Spurdur um tann dystin

Stjørnan–VB 23–22 (813)

Stjørnan fer við silvurinum

Stjørnan nærum vissaði sær silvur- merkini, tá tær leygardagin vunnu á kappingarneytunum úr Vági

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Tað er einki at ivast í, at tað vóru tey bæði næstbestu kvinnuliðini í landinum, sum skuldu dystast, tá VB vitjaði í Klaksvík leyg-

ardadgin. Oddasessurin hevur í langa tíð verið lagdur inn í ognina hjá VÍF, men silvurdysturin hevur alla tíðina verið beinhardur.

Stjørnan fekk ein fyri- mun í hesum, tá tær tíðliga í grundspælinum vunnu útdystin móti VB, men nú

høvdu tær úr Vági so møguleikan at taka hetta aftur.

Mistu alt

Fyrsta hálva tíman var eisini líkt til, at tað var júst hetta, sum VB ætlaði sær at gera.

Tær vunnum sær eina lítla leiðslu, og tá tær aftur ryktu miðskeiðis í hálvleikinum, kundu tær fara til hálvleiks við eini fimm mála stórari leiðslu.

Stjørnan hevur tó áður megnað at vunnið á júst VB, hóast móttøðuliðið hevur veirð fleiri mál á odda, og fyrstu løtuna av seinna hálvleiki var eisini líkt til, at tað skuldi eydnast teimum at taka gestirnar aftur.

Áðrenn nakran vardi, høvdu tær strítt seg upp á javnt, men luftin mundi fara úr teimum, tá VB so svaraði aftur við at skjóta fýra mál á rað.

Tað eydnaðist tó enn eina ferð hjá heimaliðnum at toga seg upp, og sum um tað ikki var nóg mikið, megnaðu tær eisini at leggja seg framum, tá einir fimm minuttir restaðu av

dystinum.

Hesa ferð megnaði VB ikki at svara aftur, og úrslitið gjordist tí ein tepur sigur til Stjörnuna, sum eftir øllum at døma trygg- aði sær silvurmerkini við júst hesum sigri.

Hava mist nokk

Venjarin hjá Stjörnuni, Rógvi Nielsen, tóktist eisini at vera væl nøgdur um, at tað eydnaðist Stjörn- uni at vinna týðningarmikla heimadystin. Ikki minst, tí

tað sá somikið svart út miðskeiðis í dystinum. – Sum so spældu vit ikki so illa fyrra hálvleiki. Ser- liga í verjuni riggaði spælið hjá okkum, men hinvegin gekst meira enn striltið at skora. VB vardi væl, og tær dugdu eisini sera væl at nýta høvdið í áloppspæl- inum, soleiðis at vit ikki fingi fatur á so nógvum, hóast eina væl virkandi verju.

– Í seinna hálvleiki royndu vit at trýsta ferðina uppeftir, og hetta eydnaðist eisini. Vit fingi fatur á teimum rættiliga skjótt, og so var dysturin aftur púra opin, greiðir Rógvi frá.

Tá vit at enda spurdu hann, um hann helst, at liðið við hesum hevði tryggjað sær silvurmerkini, svaraði hann, at tað roknaði hann so avgjørt við.

– Vit skulu missa onkur bytt stig, um tað ikki skal eydnast, og skal eg vera púraasta erligur, so haldi eg, at vit hava tveitt nóg nógv burtur, sum er, sigur stjórnuvenjarin at enda.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:

Stjørnan: Simona Dziugyte 10(6), Annika Ljósstein 5, Joan M. Joensen 3, Andriana Milodanovic 3, Una Olsen 2
VB: Andrea Lütz 8, Regina Radó 4(1), Gurið Morten- sen 3, Mary Krosslá 3, Kristina Holm 2, Margreth Augustinussen 1, Eyðbritt Krosslá 1
Brotskøst: Stjørnan 8, VB 3
Útvisingar: Stjørnan 1, VB 1
Dómarar úr StíF: Poli Han- sen og Alexandur Johansen

KÍF-Kyndil 29-29 (16-15)

KÍF vinnur ikki á Kyndli

Triðju ferð í ár høvdu kollfirðingar at kalla sigurin móti Kyndli í pottinum, og triðju ferð í ár eydnaðist kortini Kyndli at toga ein javnleik til hóldar

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Ikki kann sigast annað enn, at kollfirðingar í ár hava verið til stóran ampa fyri silvurvónrinra hjá Kyndli. Fýra ferðir hava liðini hitst, og av hesum hevur tað í trimum førum eydnast koll- firðingum at vunnið sær annað stigið.

At teir í Kyndli hava iðra seg um hetta, er ikki so nógv at iðra seg um, men hinvegin munnu tað tó vera kollfirðingar, sum hava størri orsök at iðra seg um hetta. Í teimum trimum før- um, har javnleikur hevur verið úrslitið, hava kollfirð- ingar nevnliga havt leiðsl- una fram til tað bert hava resta fáir minuttir ella sek- und av dystinum, og júst hetta var eisini talan um sunnudagin.

Javnt allan vegin

Ikki tí, tá var ongan tíð sol- eiðis, at nakar stóru rmunur

skilti liðini. Í fyrra hálvleiki gekk alla tíðina javnt á, og var tað nakar av pørtunum, sum átti munin, so var tað Kyndil. Hetta einamest tí kollfirðingar høvdu við at byrja upp fyri skotunum frá Bjarna Wardum.

Fram móti endanum av hálvleikinum eydnaðist tó kollfiðingum at toga seg framum, men fyrsta korter- ið av seinasta hálva tíman- um leikaði tó framvegis javnt á.

Tá fekk KÍF knappliga eina stak góða periodu, har teir við fýra málum á rað syrgdu fyri, at teir rættiliga fingi lagt sjógv millum seg og móttøðuliðið. Ikki minst var hetta takka veirð Óla Christiani í málinum, men eisini teir báðir útlending- arnir gjørdi nógv um seg úti á vøllinum.

Somikið nógv fingi teir burtur úr, at Kyndil eftir hetta fór út at mansverja báðar, í eini roynd at venda dystinum. Tað eydnaðist teimum eisini á hendan hátt at toga seg inn á móttøð- una. Jónleif Sólsker tóktist púra órørdur av trýstinum, sum nú lág á kyndilsmonn- um, og við frispælingum til Janus Einar, umframt onkr- um máli frá egnari hond, hevði hann eftir stuttari løtu togað Kyndil upp aftur á lið- ina á heimaliðinum.

Tá tað sá svartast út hjá Kyndli, var tað fyrst og fremst Jónleif Sólsker, sum syrgdi fyri, at tað hóast alt gjordist talan um eitt stig til teir grønu

Mynd: Álvur Haraldsen

Hetta viðførdi eisini, at trýstið á KÍF leikararnar gjordist sera stórt. Teir fingi tillutað eitt brotskast, men hetta varð misnýtt av leikandi venjaranum, og tá Bjarni so skoraði upp á sína rond frá sjei metrum, hevði Kyndil knappiga lagt seg á odda.

Tað eydnaðist kollfirðing- um at javna, men við 50

sekundum eftir, skuldu kyndilsmenn havt góðar stundir at gera eina seinastu álopsroynd. Kollfirðingar lögdu tó alt í verjupartin hesa lotuna, og hóast tað kostaði tvær útvisingar, so kom stigið til hóldar, tá Óla Christian vardi fyri seinastu kyndilsroyndini.

Avgerðin um hetta fellur helst partvíst mikukvöldið, tá Kyndil tekur móti strand-

Silvurdysturin

Hvat stigamissurin hevur at siga fyri silvurvánirnar hjá Kyndli, er ilt at siga, men í øllum førum munnu tær vera viknaðar nakað. Hin- vegin hava kollfirðingar eisini hjálpt Kyndli, við at vinna á útivølli móti StíF.

Avgerðin um hetta fellur helst partvíst mikukvöldið, tá Kyndil tekur móti strand-

Hevði tað ikki verið fyri eina væl spælandi Guðrun í VB málinum, kundi talan lættliga verið um ein størri sigur hjá VÍF

Mynd: Álvur Haraldsen

hóttur. Onkun tíð slapp VB at nærkast eitt lítið sindur, men oftast var hetta tá tær hjá VÍF royndu at spæla heldur fíkst. Eitt nú tá Sól- ey einar tvær ferðir royndi seg við smørtum frispæl- ingum, sum ístaðin endaðu við VB álopum. Í roynd og veru kundi sigurin hjá VÍF verið størri, men Guðrun í

Eru best

Sum sagt, so gjordist talan enn eina ferð um eina upp- vísing frá VÍF, sum sostatt

bert er eitt stig frá at tryggja sær meistarahetið. Umframt stóra munin í stigum, er málmunurin hjá VÍF eisini somikið góður, at tað skal meira enn eitt vanl- iga gott hugflog til at imynda sær, at VÍF ikki verður meistari.

Orsøkirnar til hetta eru eisini fleiri, men tær munnu nú vera viðgjordar somikið ofta, eingin orsök er til at taka saman um aftur hesar. Bert kann staðfestast, at VÍF í ár hevur verið klárt besta liðið í landskapping- ini. Tær hava eitt lið, sum er sterkari enn hini, hevur betri bóltførleika og ikki minst eru tær í góðari venj- ing. Har umframt hevur lið- ið eisin individualistar sum Sóley og Ioanu, og hesar megna nærum hvørja ferð at taka yvir, um kollektivið svíkur.

Fyri VB er ikki nógv annað at gera enn at stað- festa, at tað so heldur ikki varð í ár, at tær gjørdust meistarar. Einki er tó at iv- ast í, at liðið hjá VB skuldi gingið eini bjartari framtíð í

ingum, og meðan hetta fer fram, kunnu kollfirðingar bert sita og iðra seg um, at teir ikki fóru undir stiga- savnanina nakað fyrr. Høvdu teir tað, er einki at ivast í, at teir vóru ein part- ur av stríðnum, men sum støðan er nú, so eru teir í einum slag av ongamanna- landi, har tað hvørki ger til ella frá, hvørt teir vinna ella tapa, men treiskir sum teir eru, so sæst hetta tíbetur ikki aftur í avrikum teirra.

Dysturin í tølum:

Málskjúttar:

KÍF: Durica Tomic 8(4), Iljan Topic 8, Jákup Dam 5, Petur M. Johansen 5, Petur M. Poulsen 2, Kristjan Madsen 1

Kyndil: Bjarni Wardum 10(5), Jónleif Sólsker 6, Hans Áki Dal Christiansen 5, Regin Petersen 3, Janus Einar Sørensen 3, Hanus Jensen 1, Heini Bendtsen1
Brotskøst: KÍF 5, Kyndil 5
Útvisingar: KÍF 7, Kyndil 5
Dómarar úr H71: Petur S. Dahl og Bárður Brimvík. Hóast talan var um ein rættiliga rótutan dyst, so høvdu teir fyri tað mesta tamarhald á tí, sum fyrifórst á vøllinum.